Analize și opinii

Lucian Sârbu: “M-am uitat și eu un pic pe programul individului ăla de la New York care a ieșit primar”

Acum 5 minutes 4 Vizualizari 4 Timp de citire

M-am uitat și eu un pic pe programul individului ăla de la New York care a ieșit primar.
În esență, cu o întârziere de „numai” 14 ani, mișcarea Occupy și-a tras primar.
Din păcate ceea ce promitea să fie „revoluționar” atunci astăzi poate fi semn de retard (în stare gravă).
Pentru că, între timp, s-au întâmplat lucruri.

- În 2011 datoria publică a SUA era de 15.000 de miliarde de dolari, azi e de 38.000 de miliarde și plata dobânzilor amenință să devină (dacă nu cumva a și devenit) componenta cea mai importantă a bugetului federal. Colac peste pupăză, sub impulsul războiului din Ucraina, din care toată lumea a înțeles că dolarul e în

tot mai scumpi, chiar într-un moment în care băiatul ăsta propune un program care ar avea nevoie enormă de bani. Inutil de spus: nu-i va avea.

- Tot așa, America nu mai e unic hegemon mondial, nu își mai poate finanța iluziile pe spinarea restului planetei. Lumea multipolară e o realitate. În acest caz, ideal ar fi – dacă vrea să construiască 200.000 de locuințe – ca primarul New York-ului să se poată baza pe o producție internă puternică, de la cărămizi la cabluri electrice și întrerupătoare. Or, la ultima discuție dintre Trump și Xi, ditamai președintele Americii s-a milogit de chinez să-i mai cumpere … soia. Cam asta mai are America, la modul real, de oferit: speculații financiare și ceva producție primară. Pe platformele industriale bate vântul, că și-au delocalizat tot spre Mexic, China, Vietnam etc.
- Pandemia de Covid a arătat că autoritățile publice pot fi malefice și pot acționa malefic, fără să aibă în vedere interesul general, ci interesele private ale corporațiilor și ale diverșilor șmecheri cu bani. Or, numai programul de locuințe presupune, la un calcul scurt, vreo 40 de miliarde de dolari. Și cum știm din vechime că „puterea corupe – și puterea absolută corupe în mod absolut” (lord Acton), o sumă așa de mare intrată discreționar pe mâna unui primar (presupunând că o va găsi undeva!) riscă să ajungă fix în buzunarele Wall-Street-ului, nu ale „Main Street”-ului.
- Tot pandemia de Covid a normalizat munca de la distanță. Așa-zisa „taxare a bogaților” riscă să ducă foarte ușor la plecarea din New York a oamenilor care au joburi bine plătite și care pot fi făcute de la distanță. America e mare, sunt state mai sărace care abia așteaptă un influx de oameni bogați. Fenomenul deja se întâmplă de câțiva ani cu California, care de câțiva ani a devenit din magnet pentru imigrația internă, în sursă de emigrație internă.
- Criza din 2008 a mai dat naștere ulterior unor băieți d-ăștia buni, cu avânt revoluționar. Alexis Tsipras în Grecia. Jeremy Corbyn în Marea Britanie. Pablo Iglesias în Spania. Toți au fost „învinși de sistem”.
- Au apărut cryptomonedele. Ia și taxează deținerea lor, dacă poți (și unii dețin miliarde de dolari, poate chiar zeci de miliarde).

Pe scurt spus, ideile de tip „Occupy” sunt frumoase, dar din altă epocă!

Tipul ăsta pare o altă hologramă politică artificială creată în cine știe ce laborator pentru a mai da de 2 lei speranțe fraierilor. Sau poate, cine știe, a fost lăsat să câștige tocmai pentru că deja ideile de tip „Occupy” nu mai prezintă azi niciun pericol pentru cei care s-ar fi putut teme de ele în urmă cu 15 ani.

LE. Ah, am uitat să notez:

- Apariția AI-ului, care pune presiune fix pe joburile bine plătite de tip „white-collars” care pe timpul „Occupy” erau concentrate în corporații, fiind plătite cu salarii peste medie. Numai AI-ul singur riscă să alunge din New York (care e un oraș foarte scump) o întreagă clasă de indivizi bogați și buni plătitori de impozite, ceea ce va pune o presiune și mai mare pe bugetul orașului.

LLE. Am corectat zerourile de la datoria publică a SUA, fiindcă efectiv te doare capul. Inițial pusesem cifre de 10 ori mai mici (1.500/3.800 în loc de 15.000/38.000!!!).

Autor: **Lucian Sârbu**

Despre autor

editor